

дѣхнѣ (1386), като остави не замѣняема скѣрбь на Султана Мурада, комуто бѣ той дѣна рѣзка и даже водитель. Него наслѣдува въ тѣзъ служба сынъ му Аали паша.

Въ туй врѣме, породн са война между Караманскыиъ Господарь и Мурада, но съ юначеството на своя румелійскы бейлербей Тимурташа, Мурадъ надви на караманскыя господарь и са помири съ него. За тѣзъ побѣда Тимурташъ получи титлата *езирь*, сирѣчь паша на тры конскы опашкы (ючь-тувлия). Въ тѣзъ война съ караманскыя господарь имаше и двѣ хыляды Сърбы спомощны войнщы, ковто станѣхъ причина та са развали мира между Мурада и Сърбытъ, както и съ другытъ славенскы земи. Когато Мурадъ прѣвзе Конія, той бѣ заповѣдалъ што никой отъ войнщытъ му да не взема нищо отъ побѣденытъ; но реченнытъ Сърбы, конто Лазарь бѣ проводиль, по условіето що имахъ съ Мурата, не послушахъ повелѣніето, за това са и наказахъ строго прѣдъ вратата на Конія. Туй извѣстіе раздигнѣ вничка Сърбія да си отмести. Босна са обади помощникъ на това, тѣй сѣщо и Шишманъ, ако и да бѣше тестъ и пріятель на Мурада, тайно са съгласи съ другытъ си събратья противъ Мурада. И тѣй съединенытъ войскы скупомъ ударятъ на Босна дѣто имаше около 50 тысецы турска войска която испотрошаватъ. Това повдиганье на-здраво уплаши Мурада и той бѣше си комахай отзель отъ Европа, ако не бѣхъ князьтъ на Ксанта (Сараджа) и Константинъ, кюстендилскыя воевода, конто са притекохъ съ войскытъ си та помогнахъ Мураду, отъ конто насърдченъ той са впуснѣ пакъ въ Европа, която насмалко цѣше да му изхвъркне изъ рѣкѣ. Малко послѣ Аали паша катѣ отдѣли 5000 души отъ войската си подъ прѣдводителството на Ягши бей, отпрати ги на Провадія, а той отиде прѣзъ Наджр-дервентъ къмъ Шумень. Ягши-бей прѣвзе Провадія на-сила, а Шумень са прѣдаде своевольно на Аали паша шомъ чу че паднѣлъ Търново, старата крѣпость и столный градъ на Шишмана, който едвамъ сполучи да са затвори въ Никополь, но ето и Аали паша са показа и обсади тойзи